

MATÍ

La llum creix i veiem, a mig matí, la sala gran d'una casa rica. Piano de cua, gramola, escala senyorial, mobles i objectes decoratius escollits amb gust. Quadres a les parets; algun, però, ja no hi és i en queda la clapa. Un gran llum de cristall penja del sostre, presidint tota l'estança.

JOAN, l'avi —també anomenat Senyor Vila—, s'està al costat de la gramola escoltant embadalit una melodia. A mà esquerra, un guant de pell.

Asseguda al capdamunt de l'escala, VICTÒRIA l'observa sense que ell se n'adoni.

Entra NATI, abrigada i carregant un cabàs amb patates, un parell d'enciams, pebrots i un paquet de nespres. JOAN no la veu entrar. Ella se'l mira; mira VICTÒRIA i intercanvien un somriure còmplice. Sense fer soroll, deixa

el cabàs a terra, es treu l'abric i s'apropa a un paraigüer. En treu un plomall. Comença a treure la pols —o a fer-ho veure— de mobles i cadires.

VICTÒRIA s'aguanta el riure.

NATI s'apropa a JOAN i comença a passar-li el plomall per l'esquena i la solapa, com si fos un moble més. Ell se n'adona i somriu. NATI se li planta al davant i s'ofereix per ballar amb ell. Ell es fa el ronso. Ella l'agafa decidida i es posen a ballar. A JOAN li costa arrencar, però...

Arriba TINET. Veu la parella ballant i a sa germana mirant-se'ls de dalt l'escala. Com un lladre, s'apropa al cabàs i n'agafa un parell de nespres. Mig s'amaga rere el piano i gaudeix de l'escena, tot menjant.

Tot d'una, però, la gramola s'espatlla i la música s'interromp. JOAN s'hi atansa per mirar d'arreglar-la, però no se'n surt. NATI se'n torna a buscar el cabàs, convençuda que s'ha acabat la ballaruga. TINET posa les mans al teclat del piano i reprèn la melodia que sonava fa uns instants.

JOAN i NATI se n'adonen i, agraïts, es tornen a trobar i continuen el ball.

VICTÒRIA baixa les escales tot taral·lejant la melodia que el seu germà toca i que els altres dos ballen.

Entra NÚRIA. TINET la veu i deixa de tocar. Tots s'aturen i la miren. Silenci. Ella se'ls mira a tots plegats i, somrient, se'n va a recollir el cabàs per endur-se'l a la cuina.

TINET reprèn la tonada. NATI, però, deixa de ballar cedint el seu lloc a VICTÒRIA, i s'avança a recollir el cabàs per endur-se'l cap endins. NÚRIA però, li fa un senyal perquè no surti; NATI s'espera, contemplant l'estampa familiar.

VICTÒRIA i JOAN ballen, ella cantussejant, i NÚRIA s'apropa al seu fill que toca el piano. Li passa la mà pels cabells i observa el seu sogre i la seva filla fins que la melodia s'acaba i paren de ballar.

JOAN, *refent-se*: No sé si és per fer-me content o per acabar-me de desballestar.

NÚRIA abaixa la tapa del teclat del piano. TINET la mira, frustrat.

NÚRIA: Sogre, després no diguis que no tens esma de res.

JOAN: Una flor no fa estiu.

NATI: Vols que hi posem una mica d'oli?

JOAN: Oli?

NATI: M'ha semblat que les juntures et feien crec-crec.

JOAN: Mireu qui parla... La Bella Dorita!

NATI fa una exhibició de joc de malucs.

VICTÒRIA: Aquesta nit ballarem un fox.

JOAN: No t'ho esperis, filla.

VICTÒRIA: Avi...!

NATI: Avi!

JOAN, a NATI: Tu, no enredis.

VICTÒRIA: Ets el millor ballador de la casa.

NÚRIA, a TINET: Què et sembla?

TINET: Ella es pensa que en sap, però...

VICTÒRIA: Però, què?

TINET: Amb mi no podries.

VICTÒRIA: Tu no saps ballar, nen. Tu et penses que en saps, però-

TINET: Ballo molt millor que tu!

VICTÒRIA: Sisplau, Tinnet, una mica de modèstia...

TINET: Avi!

JOAN: No t'enfadis, fill. Si vols, amb tu ballaré una polca.

NATI: Jesús! Vaig a preparar la granera per recollir els trossos...

NÚRIA: Senyor Vila, vols una nespra per agafar forces?

VICTÒRIA: Has dut nespres, Nati?

NATI: He dut patates. Un parell d'enciams i patates. Quatre pebrots i... patates. Un paquetet de nespres i-

VICTÒRIA/TINET: Patates!

NATI: Si veiéssiu com venia el tren... Ple de gent amb bosses, capsos... N'hi havia que els sortien les patates de les butxaques de l'abric, *aissenyor*.

JOAN: I llonganissa, n'has dut?

NATI, *amb ironia:* Sí. Tall rodó i un cap de be. La gamba llagostinera encara me la pesquen. Demà hi passaré. (*Pausa.*) He dut patates, que no t'ha quedat clar?

JOAN: Dona... És per no perdre la fe...

NATI: Les farem al caliu, amb força pebre i una mica de llard, i ja veureu si les trobareu gustoses.

TINET: Suposo que el pastís també me'l faràs de patata.

NÚRIA, pentinant-lo: Aquests cabells s'han de tallar.

TINET: I aquestes nespres són àcides com una mala cosa.

NATI: De desagraïts, l'infern n'és ple.

VICTÒRIA: No sé com us poden agradar...

TINET: M'hi posaràs una mica de xocolata?

NATI: On?

TINET: Al pastís!

NATI: Quin pastís?

TINET: Mare!

NÚRIA: A mi no em miris, que tinc altra feina.

NATI: Xocolata... Riuria, si no em fessin tant de mal els ronyons.

TINET: Avi, no em volen fer pastís!

JOAN: Ara ja ets gran, Tinet. Potser ja no toca.

TINET: Però, que no ho celebrarem? De cap manera?

Pausa.

NÚRIA: Trobo que estem tots molt distrets, no? (A *TINET.*) No tens res a fer?

TINET: Et sembla poc? Estic demanant una festa d'aniversari. (*Pausa.*) Victòria!

VICTÒRIA: Què vols?

TINET: Segur que m'has preparat alguna sorpresa... Segur que sí...

VICTÒRIA: Nati, ho tens ben amagat, oi?

TINET, esverat: Què és? Què és? Va, doneu-m'ho...!

NATI: Reposa un xic, bonic. De moment me'n vaig a fer el dinar, i si estic inspirada potser faig alguna *dulsa*.

TINET: Què m'has comprat?

NATI: Un cabàs ple d'enteniment, per a aquest caparró ple de pardals...

NÚRIA s'hi apropa.

NÚRIA: N'has tingut prou?

NATI: De diners o de paraules?

*NATI es treu un moneder de la butxaca.
L'obre, però NÚRIA el tanca abans no li en-
senyi l'interior.*

NÚRIA: Què farem per sopar?

NATI: El que podrem, Núria. El que podrem. (*Pausa.*)
I si no, pa amb fantasia.

NÚRIA: Déu et conservi la voluntat.

NATI: No reneguis, que tu amb Déu no hi has fet
mai lliga.

NATI surt cap a la cuina.

JOAN: Victòria, saps res d'en Ramon?

VICTÒRIA: Ha trucat aquest matí.

JOAN: I què t'ha dit?

VICTÒRIA: Si pot vindrà una estona. Havia de passar
per l'hospital.

NÚRIA: Què fa son germà?

VICTÒRIA: La cama... La cama, la té molt malament.

JOAN: Pobre *nano*...

VICTÒRIA: I em sembla que ha quedat sord d'una orella.

Silenci.

TINET: Puc anar-hi?

NÚRIA: On vols anar?

TINET: A l'hospital. M'agradaria veure'l.

NÚRIA: Ni parlar-ne.

TINET: Per què no? És el germà d'en Ramon.

NÚRIA: Perquè està ferit i no deu tenir ganes de visites. (*Pausa.*) No tens res a fer? Ahir no et vaig veure agafar un llibre en tot el dia.

TINET: De què em serviran? Si tampoc em deixes anar a classe...

JOAN: Tinet, no contestis.

TINET: Però si és veritat! No em deixa fer res...

NÚRIA el mira amb severitat. Silenci.

VICTÒRIA: Surto al jardí, a collir quatre flors.

JOAN: No sé què hi trobaràs.

VICTÒRIA: Mare, em necessites per res?

NÚRIA: No. Després m'ajudaràs a plegar llençols.

VICTÒRIA: Molt bé. Però et recordo que el teu fill també té dues mans.

NÚRIA: També tens raó...

VICTÒRIA: Tot i que, per com toca el piano, més aviat semblen dos peus.

TINET: Envejosa!

VICTÒRIA: Concertista, rei. Envejosos ho són els germans petits... (*A JOAN.*) Si vols tornar a ballar, xiula i vinc de seguida.

JOAN: Per avui ja he fet el fet.

VICTÒRIA: Al vespre, un *fox*. No te'l perdono.

JOAN: A veure si hi arribo, al vespre.

VICTÒRIA: Avi...

Surt.

NÚRIA, *a JOAN:* T'has pres les gotes?

JOAN, *per la mà enguantada:* Aigua bruta, ja t'ho diré.